

Palmusunnuntai lähestyy.

Ja minä hyräilen taas laulua, jossa sinä ratsastat Jerusalemiin. Aasin askeleet kaikuvat korvissani. Kuvittelen, miten väkijoukko portilla riemastuu, miten suurkaupungissa kohistaan kuuluisan pyhän miehen saapumista.

Mietin, miten vaikea sinua on välillä ymmärtää, vaikka samalla sinusta kerrotaan niin yksinkertaisilla sanoilla. Nöyryys ja hiljaisuus ovat valtasi salaisuus: kun et ala äyskiä, et tönä toisia tiesi varrella, niin sinusta tulee kuitenkin kuningas. Yritän eläytyä, kuvitella kasvosi, siellä vuosituhansien takana. Kuvitella maiseman. Vanhan porttirakennelman, suuren kuin talo, huikean korkeat muurit. Ihmisjoukon, huudon ja laulun. Tajuta että se kaikki todella tapahtui, se ei ole vain lastenkirjan kuva tai elokuvakohtaus.

Sinä saavut kaupunkiin, joka on riitaisa ja meluisa. Kauppiaat keräävät voittoa ihmisten kaipauksesta, kuninkaat ja sotapäälliköt jakavat valtaa keskenään, vieraan vallan sotaväki vahtii kansaasi. Sinusta kaivataan käskijää, joka ajaa vieraat pois ja ottaa vallan itselleen. Mutta se ei ole sinun tehtäväsi. Sinun tehtäväsi on kantaa kaikki se mikä on väärin, ei vain tuossa kaupungissa vaan koko maailmassa, halki aikojen. Sinun tehtäväsi on ottaa harteillesi kaikki se mikä vaatii sovitusta.

Sinussa on paljon sellaista mihin ymmärrys ei tahdo yltää. Hiljaisen hahmon takana on jotain paljon ihmistä suurempaa. Hoosianna-huutojen mittaista ja vielä enemmän. Ajattelen: kaikkea en ymmärrä, mutta kaiken saan ottaa vastaan.

Aasin askelista alkaa hiljainen viikko. Nöyryys ja hiljaisuus kantaa perille, pitkäperjantaihin asti. Sinä teet kaiken, jotta meillä olisi pääsiäisen sanoma: kaikki on valmista, kaikki on voitettu. Nöyryys ja hiljaisuus voittaa kaiken ja tuo meille ilon ja vapauden.

Julkaistu Länsi-Saimaan Sanomissa torstaina 10.04.2025